

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Сумський державний університет (Україна)

Вища школа економіко-гуманітарна (Республіка Польща)

Академія техніко-гуманітарна (Республіка Польща)

IBM Canada, м. Торонто (Канада)

Державна установа "Інститут економіки природокористування та сталого розвитку

Національної академії наук України", м. Київ (Україна)

Парламент Ізраїлю, м. Єрусалим (Держава Ізраїль)

Національний технічний університет України

«Київський політехнічний інститут» (Україна)

Одеський національний політехнічний університет (Україна)

Технічний університет –Варна (Республіка Болгарія)

Університет “Проф. д-р Асен Златаров”, м. Бургас (Республіка Болгарія)

Університет Торонто (Канада)

УО «Вітебський державний технологічний університет» (Республіка Білорусь)

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції
імені проф. Балацького О. Ф.
(Суми, 11–12 травня 2016 р.)

У двох томах

Том 1

Суми
Сумський державний університет
2016

вигоди), ступінь використання державної влади в корисливих цілях, існування корупції на високому політичному рівні, ступінь участі еліт в корупції, вплив корупції на розвиток економіки і так далі.

На нашу думку, дані індекси потрібно використовувати для розрахунку ефективності реалізації державних інноваційних проєктів, оскільки успішність інновацій залежить не тільки від розрахунку фінансових показників, але й від політичної ситуації в країні, рівня впливу корупції на інноваційний розвиток та якості правових норм, згідно з якими впроваджують державні інновації.

1. Messner J. Fragile States Index 2015 [Electronic resource]/ J.J. Messner// The Found for Peace.- Mode of access: World Wide Web: <http://library.fundforpeace.org/library/fragilestatesindex-2015.pdf>

ІНВЕСТИЦІЇ У ВІДХОДИ ВИРОБНИЦТВА ТА ВТОРИННУ ПЕРЕРОБКУ СМІТТЯ

студентка гр. Е-31 **Литвинова І. В.**
Сумський Державний університет (Україна)

Відомий актор Чарлі Чаплін колись сказав, що «Ніщо не вічне в нашому грішному світі, навіть наші неприємності. Не можна не погодитись, адже запаси природних ресурсів, наявних на Землі, не безмежні, а великою «неприємністю» сучасного суспільства є накопичення відходів. Нераціональне використання природних ресурсів призвело до того, що на сьогодні ми витратили майже третину. Саме тому дуже важливо розпоряджатися ними економно, одночасно займаючись вторинною переробкою вже використаної сировини.

Однією з причин глобального потепління вчені вбачають накопичення промислового та побутового сміття. Люди викидають тонни поліетиленових пакетів, пластикових пляшок, побутової техніки та інших відходів, розкладання яких триватиме століттями. Тільки задумайтеся, паперовий пакет – період розкладу в землі 1 місяць, картонна коробка розкладається приблизно 1 рік, жерстяна банка – до 90 років, металічні вироби – 100 років і більше, електричні батарейки – до 100 років, пластикові пляшки – більше 100 років, поліетиленова плівка – 200 років, алюмінієві банки – 500 років, скло – більше 1000 років. Всі ці продукти суспільного користування є «бомбою повільної дії» для навколишнього середовища.

«Сміття потрібно утилізувати, а ще краще переробляти» - вважають вчені. Дійсно це краще для довкілля, а яка вигода для виробників, адже всі ці процеси несуть великі затрати. У першу чергу всі ці питання повинні вирішуватися на державному рівні, виробникам, які переробляють продукцію повинні надаватися певні пільги, наприклад, у системі оподаткування чи

користування комунальними послугами. Тобто розробити систему заохочення підприємців до вторинної обробки сировини.

По друге, звісно ж самі виробники, повинні розуміти, що використання вже обробленої сировини скорочує витрати на первинну обробку тільки здобутих матеріалів. Наприклад, у розвинених країнах переробляють до 75% непотрібних офісних паперів. Для виробництва паперу в світі щорічно вирубують сотні тисяч гектарів лісу. Процес виробництва паперу з дерева дуже трудомісткий і складний, первинна сировина проходить до 20-ти етапів виробництва, поки стане готовою до споживання продукцією. Виробництво того ж паперу з макулатури, по-перше скорочує кількість етапів у два рази, та по-друге наближує собівартість виготовленої продукції до мінімальної, адже вартість сировини дешевше у багато разів [4].

В нашій країні вже декілька останніх років намагаються впровадити систему сортування відходів, що значно полегшить процес утилізації чи переробки сміття. Даний досвід вже є у багатьох країнах Європи де діють доволі суворі правила щодо сортування сміття.

Економічна ефективність сортування, як підготовчої операції в процесі комплексної переробки відходів, пов'язана з тим, що, перерозподіляючи матеріальні потоки, сортування в 1,5-2 рази скорочує потребу в дорогому термічному і біотермічному обладнанні. У той же час капітальні витрати на саме сортування не перевищують 10-15% витрат на термо-і біообробку [3].

Найбільшого успіху досягла Швеція, де спалюють відходи, перетворюючи їх на електроенергію: це надзвичайно вигідно з економічної точки зору, а також покращує екологічну ситуацію в плані забруднення ґрунту. Швеція за рік спалює 2 млн тон сміття, чим забезпечує електроенергією 250 тис. будівель, а опаленням — 810 тис будинків. Цікавим фактом є також те що, переробка однієї банки з-під содової береже енергію, достатню для роботи телевізора протягом 3 годин.

У той же час Україна, як вторинні ресурси, використовує лише 5% відходів, що свідчить про недосконалість в питанні повторної переробки сміття. До того ж, враховуючи значну енергозалежність України, питання переробки відходів в тепло- та електроенергію є стратегічним для нашої країни. Досвідом переробки сміття в тепло можуть похвалитися лише кияни. Єдиний сміттєспалювальний завод в Києві забезпечує теплом близько 60 багатоповерхових будинків житлового масиву Позняки, при цьому скорочується споживання природного газу приблизно на 15 млн куб. м. [5].

Можемо зробити висновок, що переробка сміття є важливим елементом збереження навколишнього середовища, також вона може скоротити витрати підприємства на виготовлення продукції та зменшити використання природних енергоресурсів. В Україні тільки починається розвиток сміттєпереробки, і тому в нас є всі шанси, дивлячись на досвід країн Європи, грамотно розробити систему переробки, для збереження природних ресурсів нашої країни.

1. Савицький В.М., Хільчевський В.К., Чунар'ов О.В., Яцюк М.В. Відходи виробництва і споживання та їх вплив на ґрунти і природні води: Навчальний посібник / За ред. В.К. Хільчевського. – К.: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2007. – 152 с.

2. Мягченко, О. П. Основи екології: підручник / О. П. Мягченко. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - 312 с.

3. Погрібний І. Я. Економіка управління відходами з урахуванням сучасних умов переробки / <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1609>

4. Цікаві факти про сміття / <http://newecolife.com.ua/news/31-ckav-fakti-pro-smttya.html>

5. Дослідження діяльності державного підприємства «Укресресурси» / <http://publicaudit.com.ua/en/reports-on-audit/doslidgennya-diyalnosti-dergavnogo-pidpryemstva-ukrecoresyrsy/>

Науковий керівник: доц. Лукаш О.А.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

студент гр. Ф-41 Новак К. С.

Сумський державний університет (Україна)

Україна активно інтегрується в світове економічне співтовариство, а тому їй потрібно встановити нові принципи впровадження природоохоронної діяльності та розробити політику, яка буде спрямована на зменшення забруднення навколишнього середовища. Екологічне страхування компенсує збитки страхувальникам, які виникають у результаті забруднення навколишнього природного середовища, також це додаткові фінансові ресурси для забезпечення екологічної безпеки за умови дотримання інтересів всіх сторін договору, а також зменшення суми платежів за забруднення.

Екологічне страхування поділяється на різні види страхування, це створює умови відповідальності страховика за ризики, які пов'язані з забрудненням довкілля. До них належать:

1. Страхування відповідальності на випадок аварійного забруднення навколишнього середовища.

2. Майнове страхування фінансових збитків, зумовлених аварійним забрудненням навколишнього середовища.

3. Особисте страхування життя, здоров'я, працездатності та пенсійного забезпечення громадян на випадок настання аварійного забруднення навколишнього середовища.

4. Страхування відповідальності власників танкерів за витік нафтопродуктів і забруднення ним вод і узбереж.

5. Страхування відповідальності підприємств за шкоду, заподіяну третім особам у процесі використання ядерної енергії.

6. Страхування відповідальності підприємств за забруднення ґрунтових вод, сільськогосподарських угідь, повітря.